

Rỗng ruột

Ngạn ngữ Latin có câu: *Ex nihilo nihil fit* (Shakespeare trong King Lear) nghĩa là không có gì xuất phát từ không có gì; tức *Nemo dat quod non habet* không ai cho cái mình không có.

Đó là điều ai ai cũng biết. Nhưng người người cứ sai. Do có thể kiểm soát của cho hữu hình mà không thể kiểm soát của cho vô hình, cho nên về những gì thiêng liêng, tha hồ ai muốn nói gì thì nói. Ví dụ bản thân không thực thi Lời Chúa nhưng vẫn cứ thao thao chia sẻ, khuyên dạy người khác cách sống Lời Chúa; bản thân không có nhân đức như bác ái, vậy mà cứ giảng khuyên, hô hào người khác sống bác ái.

Không bị kiểm soát nên người ta nói vung vít. Nói vung vít sinh nói ảo. Nói ảo khiến người nghe một lúc rồi cũng cảm thấy nhàm chán. Nhàm chán bởi ba lẽ:

- Không có trong lòng tất thiếu kinh nghiệm. Thiếu kinh nghiệm là thiếu “lửa”.
- Không có trong lòng tất thiếu cảm nghiệm. Thiếu cảm nghiệm là rỗng ruột nên cứ nói nhiều hòng che lấp sự rỗng ruột như tục ngữ “*khéo miệng đỡ chân tay*”.
- Nói những điều không thể làm được.

Ngoài đời thấy vậy mà ít xảy ra hơn trong đạo vì người đời quen tính toán, sòng phẳng. Tôn giáo là vùng đất của lòng tin, vì thế không ai dám đòi kết quả hiển nhiên (phép lạ); tôn giáo nhắm đến linh hồn, của cải thiêng liêng, tương lai xa xăm (đời sau); tôn giáo là thế giới mờ ảo, kiểm chế; tôn giáo không có những sai lầm chết người kiểu uống sai toa, chích nhầm thuốc; tôn giáo được rào che bởi cứ 1 luật có đến 10 lệ, 100 lời cảnh báo như “*mắc tội*”, “*phạm thánh*”, “*mất linh hồn*”... Tất cả khiến trong đạo người ta nói nhiều, sinh nhiều sáo ngữ. Có những tu sinh -tu để được cái ăn chỗ ở, hộ khẩu- mới chập chững vào tu miệng đã “*nổ ran như bắp*” những sáo ngữ.

Mọi lẽ trên cốt dẫn đến chuyện những lời kêu gọi truyền giáo đừng rỗng ruột -khiến ít ai hưởng ứng- nhưng phải có nội dung. Nội dung là sự “*chắc-tin*”. Truyền giáo là truyền niềm tin; kẻ không tin lấy gì mà truyền! Chẳng phải tin, mà là “*chắc-tin*”.

“*Chắc-tin*” là chẳng nói suông, mà làm. Tức người Công giáo phải chứng minh mình có bác ái, hiền lành, khiêm tốn... giữa đất nước Phật giáo. Không như vậy đừng nghĩ đến việc truyền giáo. Giáo hội xưa “*chắc-tin*” qua hành động nên dễ gieo-gặt niềm tin. Giáo hội nay chỉ tin bằng miệng (đã vậy còn bội phản lời mình nói) nên không thể truyền giáo. Và đó là tất cả ý nghĩa từ *rỗng ruột*.